

Nakbasta “purkuvaiheeseen”: Voittomarginaali, Omaisuuden riisto ja Gazan poliittinen talous

Palestiinalaisten omaisuuden riisto ei ole episodinen reaktio turvallisuushokkiin. Se on pitkäaikainen kolonialistinen projekti, jota muovaavat ideologia, hallinnollinen rakenne ja taloudelliset kannustimet. Lokakuu 2023 tarjosi taktisen mahdollisuuden – tekosyy – nopeuttaa tätä projektia. Nyt kiertävä retoriikka ja suunnitelmat (siirtokuntalaisten mobilisointi, Likud-puolueen järjestäytyminen, ministerien lausunnot ja yhdysvaltalaisten sijoittajien ehdotukset) ymmärretään parhaiten vuosisatoja vanhojen riistotavoitteiden operatiivisena kartoituksena moderneihin kapitalistisiin kannustimiin. Kuten Karl Marx totesi *Pääomassa*, kun voittopotentiaali on riittävän korkea, pääoma muuttuu rohkeaksi – jopa valmiiksi riskeeraamaan lain ja moraalin saadakseen tuottoa. Nykyinen Gazan ohjelma yhdistää massaväkivallan markkinakäsikirjaan juuri siksi, että odotetut tuotot (rantakiinteistöt, teknologiakeskittymät ja offshore-kaasu) ovat valtavia.

Perustava Tarkoitus: Omaisuuden riisto alusta alkaen (1930–1948)

Suunnitelma palestiinalaisten omaisuuden riistämiseksi ei ole jälkikäteen keksitty; se on upotettu siirtokuntaprojektin ideologisiin ja poliittisiin perustuksiin. Nykyiset arkistolausunnot johtavilta toimijoilta tekevät tarkoituksen selväksi: puhdista maa, estä paluu ja siirrä omaisuus siirtokuntaväestölle. Nakba (vuoden 1948 katastrofaalinen omaisuuden riisto) oli tämän logiikan ensimmäinen massiivinen operationalisointi.

“Meidän on karkotettava arabit ja otettava heidän paikkansa... jos meidän on käytettävä voimaa... meillä on voimaa käytettävissämme. [Palestiinalaisten] pakollinen siirto... voisi antaa meille jotain, mitä meillä ei ole koskaan ollut.” - David Ben-Gurion, 5. lokakuuta 1937, kirje pojalleen

“Ei ole tilaa molemmille kansoille... Yksikään kylä, yksikään heimo ei saa jäädä. Arabien on lähdettävä, mutta tarvitaan sopiva hetki, kuten sota.” - Yosef Weitz, 20. joulukuuta 1940, Juutalaisen kansallisen rahaston maanosaston johtaja

“Meidän on pyyhittävä heidät [palestiinalaiskylät] pois.” - David Ben-Gurion, 1948, julkinen puhe Nakban aikana

Nämä historialliset lausunnot – suorat kehotukset siirtoon, sodan käyttämiseen “sopivana hetkenä”, kylien pyyhkimiseen – vahvistavat syy-yhteyden alkuperän: omaisuuden riisto oli

tarkoitettu valtion muodostamisessa eikä pelkästään satunnainen sodanajan vaatimusten seuraus.

2. Institutionalisoiminen: Miehitys, Siirtokunnat ja Oikeudellinen Rakenne (1967–2000-luku)

Vuoden 1967 jälkeen omaisuuden riisto institutionalisoitiin:

- Oikeudelliset ja hallinnolliset toimenpiteet loivat perustan maan haltuunotolle, siirtokuntien rakentamiselle ja demografiselle manipuloinnille.
- Suunnittelu ja infrastruktuuri – tiet, ohitustiet, siirtokuntablokit – tekivät palestiinalaisten suvereniteetista ja alueellisesta jatkuvuudesta asteittain epätodennäköisempää.
- Resurssien hallinta – vesi, maa ja energia – muuttui poissulkemisen välineeksi, ei pelkästään hallinnoksi.

Tämä vaihe muunsi ideologisen tarkoituksen kestäviksi rakenteiksi: laeiksi, byrokratioiksi ja rakennetuksi ympäristöksi, jotka suosivat siirtokuntalaisten pysyvyyttä ja taloudellista hyväksikäyttöä.

Taloudellinen Kuristaminen: Gazan Saarto ja Resurssien Epääminen (2007–2023)

Gazan saarto ja tiukat kehitysrajoitukset vaikuttivat kahdella tavalla: niitä esitettiin turvallisuustoimenpiteinä, mutta ne käytännössä jäädysyttivät Gazan talouden ja estivät infrastruktuurin ja resurssien kehittämisen (erityisesti Gaza Marine). Vuonna 2000 löydetty offshore-kaasukenttä – arviolta noin 1 Tcf – oli potentiaalinen suvereeni voimavara palestiinalaisille; sen sijaan se jätettiin hyödyntämättä, mikä teki siitä piilevän palkinnon.

Tämä tarkoituksellinen alikehitys teki kaksi syy-yhteydeltään merkittävää asiaa myöhempien tapahtumien kannalta:

1. Se piti väestön taloudellisesti haavoittuvana, mikä teki siirtämisestä helpompaa.
2. Se säilytti resurssin ja rantaviivan alihyödynnettyinä varoina, jotka olivat houkuttelevia tuleville sijoittajille, kun poliittiset olosuhteet sen sallivat.

Lokakuu 2023: Taktinen Mahdollisuus, Ei Alkuperä

Lokakuu 2023 tarjosi laajasti näkyvän tekosyy: turvallisuuskriisin, jota voitiin käyttää perusteena massiivisille sotilaallisille toimille, joukkosiirtämiselle ja poikkeukselliselle tuholle. Mutta ratkaiseva syy-yhteyspiste on se, että *suunnitelma tehdä Gazasta asumiskelvoton oli jo kauan sitten suunniteltu*; muuttunut oli poliittinen ja operatiivinen mahdollisuus toteuttaa se laajassa mittakaavassa.

Sekvenssi on syy-yhteydellinen ja ennustettavissa:

- Pitkäaikainen tarkoitus ja institutionaaliset työkalut → rakenteellinen kyky toteuttaa massiivisia operaatioita;
- Katalysoiva tapahtuma (sota) → poliittinen peite eskaloimiseen;
- Massiivinen tuho → asumiskelvottomuuden ja siirtämisen olosuhteet;
- Julkinen ja yksityinen suunnittelu uudelleenkehittämiseksi → rahaksi muuttamisen vaihe.

Tuhosta Uudelleenkehittämiseen: Julkiset Lausunnot Todisteena Tarkoituksesta

Siirtymä väkivallasta markkinointiin on avoimesti signaloitu poliittisten toimijoiden ja kaupallisten mielikuvien kautta. Nämä lausunnot eivät ole marginaalisia; ne muodostavat julkisen kartoituksen voittomotivaatiosta omaisuuden riistoon.

Keskeiset julkiset ilmaisut sisältävät:

- **Likud-esite (lokakuu 2024): "Valmistautuminen siirtokuntiin Gazassa ... Gaza on meidän. Ikuisesti!"** – puolueen tason mobilisointislogan, joka linjaa hallitsevan puolueen siirtokuntalaisten laajentumiseen Gazaan.
- **Itamar Ben-Gvir (lokakuu 2024): "Me olemme maan omistajat"** – suora omistajuusretoriikka, joka legitimoii siirron.
- **Bezalel Smotrich (17. syyskuuta 2025):** Gaza on **"kiinteistöbonanza,"** neuvotteluilla siitä, **"kuinka jaamme maan osuudet."** Tämä kehystää purkamisen edeltäjäksi saaliin jakamiselle.
- **Yhdysvaltalaiset ehdotukset ja lausunnot (2024–2025):** Jared Kushnerin "erittäin arvokas" rantaviivakommenteista julkaistuihin ideoihin "kansainvälisestä kiinteistörahastosta" ja presidentti Trumpin helmikuun 2025 ehdotukseen, että Yhdysvallat "ottaa Gazan haltuun," keskustelu sisältää nyt kansainvälistä pääomaa ja yksityistettyjä rahastoja. Suunnitelmat tekoäly-"älykaupungeista" ja Tesla-tyylisestä gigafactorysta täydentävät sijoittajien narratiivin.

Nämä lausunnot ovat tärkeitä laillisesti ja syy-yhteydellisesti: ne dokumentoivat tarkoituksen, kartoittavat edunsaajat ja pelkistävät operaation ad hoc-sotatoimesta tietoisesti suunnitelluksi taloudelliseksi muunnokseksi.

Marxin Havainto ja Pääoman Käyttäytyminen

Pääoma pakenee sekasortoa ja riitaa ja on arka luonteeltaan. Tämä on täysin totta, mutta ei koko totuus. Pääomalla on kauhu voiton puuttumista tai hyvin pientä voittoa kohtaan, kuten luonnolla on kauhu tyhjiötä kohtaan. Vastaavalla voitolla pääoma muuttuu rohkeaksi. Kymmenen prosentin varmuudella sitä voidaan käyttää kaikkialla; kaksikymmentä prosenttia, se tulee eloisaksi; viisikymmentä prosenttia, suorastaan rohkeaksi; sadalla prosentilla se tallaa kaikki ihmisoikeudet jalkoihinsa; kolmellasadalla prosentilla ei ole rikosta, jota se ei riskeeraisi, vaikka vaarana olisi hirsipuu. Jos

sekasorto ja riita tuovat voittoa, se kannustaa molempia. Todiste: salakuljetus ja orjakauppa. - Karl Marx, Pääoma, 1867

Marxin yllä lainattu havainto selittää, miksi tällaisia projekteja tulisi odottaa, kun voitto on valtava. Pääoma on riskiherkkä: alhaiset tuotot synnyttävät varovaisuutta; korkeat tuotot synnyttävät rohkeutta. Marxin eskalaatioasteikko – 10 %, 20 %, 50 %, 100 %, 300 % – on menetelmä ymmärtää, kuinka kasvavat voitto-odotukset voivat murentaa oikeudellisia ja eettisiä rajoituksia. Kun sijoittaja voi ennakoida valtavia vuokria rantaviivan uudelleenkehittämisestä, teknologiakeskittymistä ja monopolisoidusta kaasunporauksesta, moraalinen laskelma muuttuu: oikeudelliset kiellot muotoillaan uudelleen hallittaviksi transaktiokustannuksiksi, ei absoluuttisiksi esteiksi.

Tässä sovellettuna:

- Gazan rantaviiva plus "älykaupunki"-premio plus strateginen kaasukenttä luovat valtavan voittovektorin.
- Tämä vektori tarjoaa motiivin poliittisille toimijoille muuntaa tuho investointimahdollisuudeksi.
- Siellä, missä poliittinen ja oikeudellinen rankaisemattomuus vallitsee, Marxin mainitsema pääoman taipumus "kannustaa sekasortoa ja riitaa", kun se on kannattavaa, muuttuu käytännön politiikan ajuriksi, ei pelkästään analyttiseksi aforismiksi.

Taloudelliset Mekanismit: Miksi Sijoittajat Olisivat Kiinnostuneita

Julkinen keskustelu sijoittajien tapauksesta kartoittaa tarkasti klassisen pääomalaskelman:

- **Niukkuuspremio:** Välimeren rantaviiva on alueella harvinainen – niukkuus nostaa neliömetrihintoja.
- **Teknologia-/tekoälyklusterien arvostukset:** "Älykaupunki"- ja teknologiakeskusbrändäys voi nostaa maan arvoa eksponentiaalisesti ja houkutella suvereeneja ja yksityisiä rahoittajia.
- **Teollinen ankkuri:** Gigafactory tai sähköauto-/akkuvalmistuslaitos luo teollista kysyntää, toimitusketjuja ja taloudellisia kertoimia, mikä nostaa entisestään varojen arvoa.
- **Energiatuotot:** Kaasun vientitulot ja strateginen vaikutusvalta alueellisilla energiamarkkinoilla lisäävät välittömän tulovirran.

Nämä yhdistetyt tuotot voivat rationalisoida poikkeuksellisen riskinoton, mukaan lukien oikeudellisen riskin, jos poliittinen peite ja rahoitus on turvattu – juuri se maasto, josta Marx varoitti.

Oikeudelliset Seuraukset: Rikokset, Velvollisuudet ja Osallisuus

Syy-yhteysetjün jäljittäminen historiallisesta tarkoituksesta nykyisiin suunnitelmiin tuottaa joukon oikeudellisia kieltoja ja vahvistavia velvollisuuksia:

Kielletyt teot ja kansainväliset rikokset

- **Pakotettu siirto** → sotarikos ja mahdollisesti rikos ihmisyyttä vastaan.
- **Siirtokuntalaisten siirto / liittäminen** → rikkomus neljännen Geneven sopimuksen artiklaa 49(6) ja tapaoikeutta vastaan.
- **Ryöstely / resurssien hyväksikäyttö** → sotarikos ja laitton anastaminen.
- **Genosidiaaliset teot tai tarkoitus** → Kansanmurhasopimuksen ja Rooman perussäännön alaisuudessa; ICJ:n väliaikaiset toimenpiteet (tammikuu 2024) totesivat kansanmurhan riskin uskottavaksi; myöhemmät COI:n havainnot ja kansalaisjärjestöjen arvioinnit ovat käyttäneet termiä eksplisiittisesti.

Kolmansien valtioiden velvollisuudet ja osallisuus

- **Velvollisuus estää** (Kansanmurhasopimus): kun valtio tietää vakavasta riskistä, sen on ryhdyttävä toimenpiteisiin kansanmurhan estämiseksi; toimimattomuus tai materiaallinen tuki riskeeraa osallisuuden.
- **Ei-tunnustaminen ja ei-avustaminen** (ICJ:n neuvoa-antava ohjeistus): valtioiden ei tule tunnustaa tai avustaa laittomia tilanteita, jotka johtuvat vakavista pakottavien normien rikkomuksista.
- **Yritysten ja rahoittajien vastuu**: rahoittajat ja urakoitsijat kohtaavat vakavaa maineeseen, sääntelyyn ja mahdollisesti oikeudelliseen altistumiseen kansallisissa ja kansainvälisissä puitteissa rikkomusten avustamisesta.

Julkisten suunnitelmien todisteellinen merkitys

- Julkiset puheet, esitteet, poliittiset muistiot ja suunnitteluasiakirjat muuttavat retoriikan tarkoituksen dokumentaariseksi todisteeksi – erittäin relevanttia oikeudellisissa tai kvasi-oikeudellisissa menettelyissä (ICC, ICJ, kansalliset tuomioistuimet).

Syy-yhteyksien Yhteenveto: Kuinka Menneisyys Mahdollisti Nykyisyyden

1. **Tarkoitus (Nakban aikakausi)** loi ideologisen ja poliittisen polun omaisuuden riistolle.
2. **Institutionalisoiminen (vuoden 1967 jälkeinen aika)** rakensi hallinnollisen ja fyysisen koneiston tehdä riistosta kestävä.
3. **Taloudellinen kuristaminen (saarto)** säilytti hyödyntämättömät varat (kaasu, rantaviiva) samalla kun yhteiskuntaa heikennettiin.
4. **Laukaisija (lokakuu 2023)** tarjosi julkisen tekosyyn ja operatiivisen peitteen massatuhon toteuttamiseen.
5. **Julkinen markkinointi (2024–2025)** muunsi jälkiseuraukset sijoittajien käsikirjaksi, linjaten pääoman riiston kanssa.

Tämä syy-yhteyshetki osoittaa, ei satunnaista julmuutta, vaan tietoisesta poliittisesta ohjelmasta.

Johtopäätös: Kansainvälisen Yhteisön Edessä Oleva Valinta

Tapausta on nyt selvä kolmessa ulottuvuudessa:

- **Historiallinen:** omaisuuden riistolla on syvät juuret ja sitä ovat toistuvasti artikuloineet eliitit.
- **Poliittisesta:** pyrkimys rahastaa Gazan rantaviivaa ja kaasua luo motiivin väkivaltaiselle puhdistukselle.
- **Oikeudellinen:** kyseiset toimet ja suunnitelmat ovat kiellettyjä; valtioilla on velvollisuuksia estää, tutkia, rangaista ja estää osallisuus.

Marxin näkemys, että pääoma kannustaa ”sekasortoa ja riitaa”, kun se odottaa poikkeuksellista voittoa, ei ole metaforista täällä – se on varoitus kannustamisesta. Siellä, missä taloudelliset tuotot ovat massiivisia ja oikeudellinen täytäntöönpano heikkoa, markkinat pyrkivät hyödyntämään väkivaltaa. Korjauskeino on suoraviivainen, vaikkakin poliittisesti vaikea: valvoa kansainvälistä oikeutta, estää rahoitus ja vakuutukset, jotka mahdollistaisivat tämän projektin, ajaa rikosoikeudellista vastuuta ja pitää yllä Kansainvälisen sopimuksen velvollisuutta estää.

Viitteet

- Ben-Gurion, David. Kirje pojalleen, 5. lokakuuta 1937.
- Weitz, Yosef. Päiväkirja, 20. joulukuuta 1940, Juutalainen kansallinen rahasto.
- Ben-Gurion, David. Puhe Nakban aikana, 1948.
- Likud-puolueen esite, ”Valmistautuminen siirtokuntaan Gazassa,” lokakuu 2024.
- Bezalel Smotrich, valtiovarainministeri, lausunto Tel Avivin kiinteistökonferenssissa, 17. syyskuuta 2025.
- Itamar Ben-Gvir, lausunto ”Asutus Gazaan” -konferenssissa, lokakuu 2024.
- Daniella Weiss, Nahala-siirtokuntaryhmän huomautukset, 2024–25.
- Donald Trump, lehdistötilaisuus Netanjahun kanssa, 4. helmikuuta 2025; Fox News -haastattelu, 10. helmikuuta 2025.
- Jared Kushner, Harvard-tapahtuma, helmikuu 2024; median uudelleenpinnalle nousu, helmikuu 2025.
- Yhdysvaltojen ja Israelin yhteiset suunnitelmat, Washington Post -raportti, 31. elokuuta 2025; Trumpin hallinnon asiakirja, 1. syyskuuta 2025.
- Sopimus kansainvälisen estämisestä ja rankaisemisesta, 1948.
- Neljäs Geneven sopimus, 1949.
- Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirja, 1945.
- Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussääntö, 1998.
- ICJ, Miehityksellä Palestiinan alueella sijaitsevan muurin rakentamisen oikeudelliset seuraukset, Neuvoston lausunto, 2004.
- ICJ, Kansainvälisen sopimuksen soveltaminen (Bosnia vs. Serbia), Tuomio, 2007.

- ICJ, Kansanmurhasopimuksen soveltaminen (Etelä-Afrikka vs. Israel), Väliaikaiset toimenpiteet, tammikuu 2024.